

Noah & Gala bog 3 – På sporet

Thomas Arnt og K. L. Berger

© 2024

Forlag: Hi Reader, Danmark, www.hireader.dk

Omslag og layout: Sabine Baudtler-Vedersø

Illustrator: Sabine Baudtler-Vedersø, www.sketchesbysabine.com

Tryk: Scandinavian Book, Århus

1. udgave 2024

ISBN 978-87-94320-47-4

Det er ikke tilladt at kopiere fra denne bog uden tilladelse fra forlaget. Det er tilladt at citere med kildeangivelse i anmeldelser.

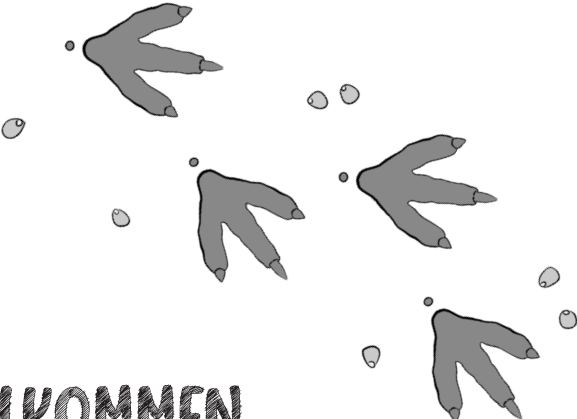
NOAH & GALA

På sporet

Thomas Arnt og K. L. Berger

VELKOMMEN TIL GRÆKENLAND

“Hvad siger du så?” spørger mor. Hun står med sin pink kuffert og ligner en hel pakke farver i sin nye sommerkjole.

“Øh,” mumler Noah og kigger rundt i lufthavnen. “Det ved jeg ikke.”

Der er meget anderledes, end han troede. Hans T-shirt er våd af sved. Ikke sådan sommer-i-Danmark-svedig. Mere sådan stik-hovedet-ind-i-en-ovn-svedig. Det viste de slet ikke i de videoer, Noah har set om Grækenland.

“Nu skal vi bare finde bussen til hotellet. Der er betalt for alt,” jubler mor. “Vi skal ikke tænke på en dyt hele ugen. Det er all inclusive. Har jeg sagt det?”

Det har hun. Mindst 10 gange, mens de sad i flyveren, 3 gange, mens de ventede på deres kufferter, og 2 gange mere på vej ud af lufthavnen. Men

Noah forstår hende godt. Det er deres første ferie til udlandet og første gang, Noah har prøvet at flyve.

“Gok!” skræpper Gala i sin transportkasse. Noah sætter sig på knæ foran hende. I lommen finder han noget korn, som han drysser ind til hende. “Beklager, min ven. Du skal nok snart få lov at komme ud. Her er bare lidt mange mennesker.”

“Der er vores bus!” udbryder mor og er ved at vælte over Noah i ren begejstring. Hun peger over på en stor, hvid bus. To unge med lyseblå T-shirts og hvide shorts står med et skilt, hvor der står TOTAL GLAD REJS.

“Kom!” Mor klasker Noah i hovedet med deres pas. ”Så er vi der snart. Der er en pool og en liggestol, der venter på mig!”

Noah tager en dyb indånding.

Så langt, så godt. Ingen er døde. Jeg har både arme og ben. Tjek.

I flyveren havde han fået vinduespladsen. Det var næsten lykkedes at glemme alle de ting, han havde ligget søvnløs over i ugen op til rejsen.

Selvfølge var flyet ikke styrtet ned, fordi den ene motor satte ud. Og han blev heller ikke suget ud af toilettet. Deres sidemand i flyet havde heller ikke været en livsfarlig morder, som skulle transporteres til et stort fængsel. Der havde godt nok været en gammel dame, der nøs hele vejen, men ingen mordere.

Det eneste, han havde savnet, var Gala. Hvis hun kunne have siddet hos ham og set med ud ad vinduet, havde det næsten været perfekt. Mor havde ellers virkelig prøvet at overbevise flyselskabet om,

at en høne ikke var noget problem. De havde ikke været enige.

De har tydeligvis aldrig mødt Gala, tænker Noah. Alligevel måtte hun sidde i sit bur nede i lasten.

Noah løfter Galas bur op og skynder sig efter mor. Hun vralter afsted i sine højhælede sandaler med den pink kuffert skramlende efter sig.

På vej ned gennem bussen får Noah øjenkontakt med dreng på sin egen alder. Drengen har en sort kasket trukket godt ned over hovedet og en sort T-shirt med zombier på. Han er vist afsted med sin far, når Noah at tænke, inden mor giver ham et puf i ryggen.

“Det tager kun en times tid,” siger hun, da de dumper ned i deres sæder.

Noah nikker og stiller Gala på skødet, så hun kan kigge ud ad vinduet. Øverst i rygsækken finder han sine høretelefoner og tager dem på. Der er ikke meget plads i bussen. Og der lugter af gammel sved og tung parfume. På sin mobil finder Noah sin lydbog-app frem og klikker ind. På vej herved startede han på en ny lydbog. *En farlig fælde* hedder den. Om en detektiv, der løser mysterier.

Han lukker øjnene og lader oplæseren tage ham væk fra bussens larm.

Regnen siler ned over storbyen. Gadelampernes svage lys giver genskær i vandpytterne langs fortovet. På gadehjørnet står Tom Beck og trækker sin lange jakke tættere omkring sig. Hans brune øjne følger Morgan, der stiger ud af taxaen på den modsatte side af vejen.

"Denne gang har jeg dig," mumler Beck for sig selv og rækker ind under sin jakke. Hans hånd lægger sig om pistolen. Han er klar.

På den anden side af gaden har Morgan travlt med at tale med to store mænd iklædt sorte jakkesæt. Beck genkender dem som Morgans trofaste håndlangere, Store Jack og Høje Frank.

Beck ryster regndråberne af skyggen på sin hat. I rask tempo går han over vejen. Det her er hans chance.

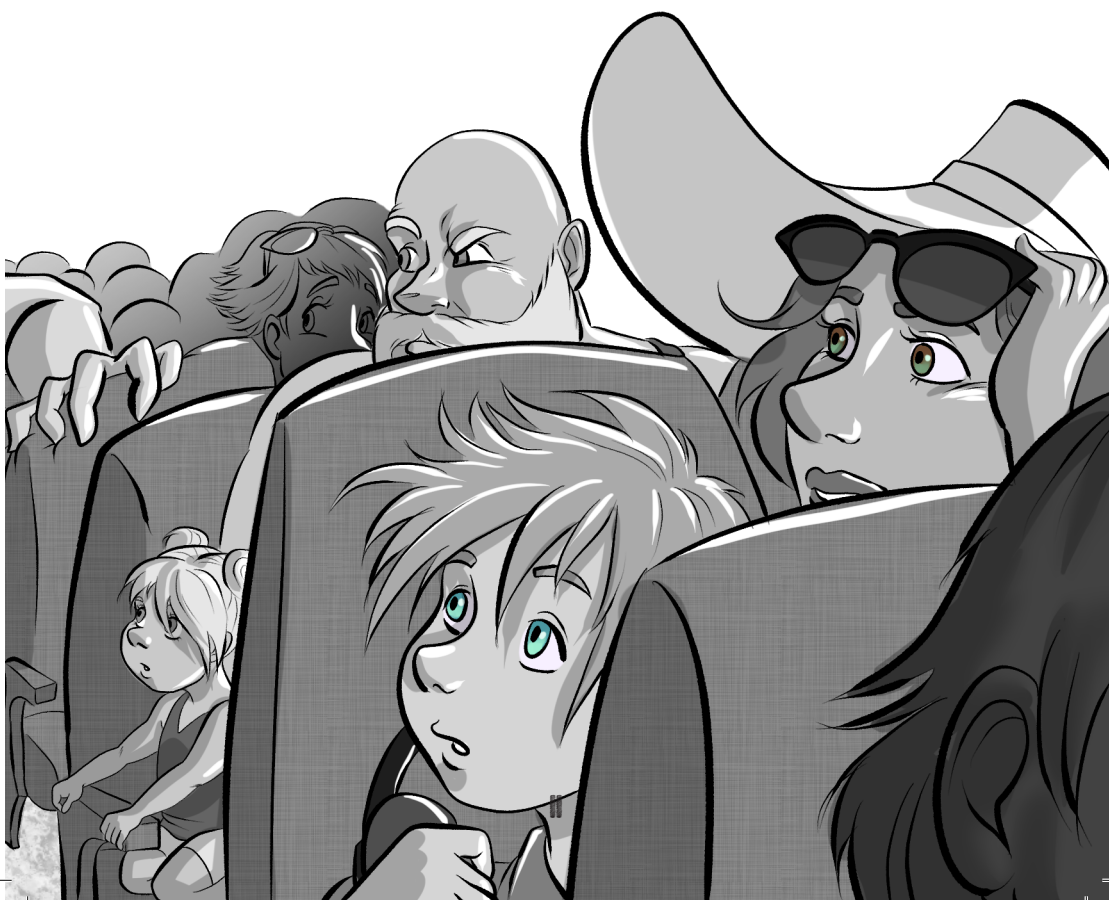
Der er ikke tid til at kalde på forstærkning. Så vil Morgan være sunket i jorden igen. Det er nu eller aldrig.

Deres øjne mødes, idet Beck sætter foden på fortovet.

"Jamen dog," griner Morgan og fremviser sine hvide tænder med en enkelt guldfortand. "Prøv at se, drenge. Vi har fået fint besøg af ordensmagten."

Store Jack og Høje Frank rykker i det samme ind foran deres chef. Beck har svært ved at afgøre, hvem af de to mænd der ser mest bøvet ud.

Beck flår sin pistol frem og sigter mod Morgan bag de to håndlangere. "Du er anholdt for mordet på Sally Juul, og ..."

Mor prikker Noah i siden. ”Så. Nu er vi her. Det er ligesom på reklamerne! Se!”

Noah åbner øjnene og kan ikke lade være med at smile af mors begejstring. Ud ad vinduet kan han se det hvide hotel. Det er større, end han har forestillet sig. Bussen parkerer langs en hvid mur, der omkranser hele den udendørs del af hotellet. Både Gala og Noah strækker hals for at få et glimt af de tre pools, der skulle være derinde.

Det eneste, de kan se, er toppen af palmerne.

”Kan vi for helvede snart komme ud?” råber en dansk mand lige bag dem. ”Jeg har ikke betalt for at sidde og rådne her i bussen. Let så røven!”

Mor læner sig ind mod Noah. ”Tænk, at vi kan rejse så langt væk, og så er der stadigvæk sådan nogle sure nogen.”

”Gok!” istemmer Gala og basker med vingerne i sit bur.

Noah løfter buret op. ”Bare rolig. Du får snart lov til at komme ud. Men husk, det er med snor på uden for hotelværelset.”

En af guiderne, en ung kvinde med håret i en stram hestehale, skynder sig forbi. Noah veder sig om og kan se, at hun taler med den vrede mand. Iført solbriller og kasket står manden ildrød i hovedet og prøver at mase sig forbi en ældre dame.

”Skal vi to ikke se at komme ud?” siger mor og gør tegn til, at de skal rejse sig.

Det her skal nok blive en god ferie. Noah træder ud af bussen og hen foran hotellets store glasdøre.

En hel uge væk fra alting. En uge, hvor jeg ikke behøver at tænke på noget som helst. Bare slappe af. Ingen skole eller problemer. Hvad skulle lige kunne gå galt her?